

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การจัดทำข้อเสนอการปรับปรุงโครงการอนุรักษ์การได้ยินสำหรับประเทศไทย
The Proposals for Hearing Conservation Improvement Program in Thailand

โดย

รองศาสตราจารย์สรารุช สุธรรมมาสา
รองศาสตราจารย์ ดร.สุดาว เลิศวิสุทธิไพบุลย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรดี ศรีโอภาส
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริรัตน์ สุวณิชย์เจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราโมช เชี่ยวชาญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษณสิทธิ์ บังคะตานรา

การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยวิชาการ
ประจำปี 2559
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ชื่อเรื่อง การจัดทำข้อเสนอการปรับปรุงโครงการอนุรักษ์การได้ยินสำหรับประเทศไทย
ชื่อผู้วิจัย รองศาสตราจารย์สรวิทย์ สุธรรมมาสา และคณะ
ปีที่แล้วเสร็จ 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินสถานการณ์การดำเนินการโครงการอนุรักษ์การได้ยินในสถานประกอบการกิจการต่าง ๆ (2) ประเมินความพร้อมในการให้บริการตรวจวัดระดับเสียงของผู้ให้บริการทั่วประเทศ (3) ประเมินความพร้อมในการให้บริการตรวจวัดการได้ยินของผู้ให้บริการทั่วประเทศ (4) เปรียบเทียบกฎหมายด้านการสัมผัสเสียงและการทำโครงการอนุรักษ์การได้ยินของประเทศไทย สหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร และ (5) จัดทำข้อเสนอสำหรับการพัฒนาและดำเนินการโครงการอนุรักษ์การได้ยินสำหรับประเทศไทย

รูปแบบการวิจัยประกอบด้วยการวิจัยเชิงสำรวจและการวิเคราะห์เอกสาร โดยประชากรกลุ่มตัวอย่างและวิธีการวิจัยสำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1 คือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ จำนวน 111 คน ที่สมัครผ่านศูนย์ความปลอดภัยในการทำงาน กระทรวงแรงงาน สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 2 และ 3 คือผู้ที่รับผิดชอบของหน่วยงานรัฐและเอกชนที่ให้บริการตรวจวัดระดับเสียง และการได้ยิน มีขนาดตัวอย่างเท่ากันคือจำนวน 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม 3 ชุด ส่วนวิธีการศึกษาสำหรับวัตถุประสงค์ที่ 4 คือการวิเคราะห์กฎหมายของหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยเรื่องเสียงและโครงการอนุรักษ์การได้ยินของ 3 ประเทศตามที่ระบุข้างต้น สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 5 ข้อเสนอการพัฒนาและดำเนินการโครงการอนุรักษ์การได้ยินสำหรับประเทศไทยได้มาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ทั้งหมด

ผลการวิจัยมีดังนี้ (1) ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 61.3 ระบุว่าสถานประกอบการของตนมีลูกจ้างสัมผัสเสียงตลอดระยะเวลาการทำงาน 8 ชั่วโมงตั้งแต่ 85 เดซิเบลเอ ขึ้นไป และร้อยละ 55 มีการจัดทำโครงการอนุรักษ์การได้ยิน (2) หน่วยให้บริการตรวจวัดเสียง ร้อยละ 86.7 ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และร้อยละ 96.7 สามารถให้บริการได้ทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 46.7) มีเครื่องวัดเสียงจำนวน 1-10 เครื่อง (3) หน่วยบริการตรวจการได้ยินที่ให้บริการตรวจทั่วประเทศ มีเพียงร้อยละ 23.4 และให้บริการเฉพาะภาคกลาง ร้อยละ 46.7 หน่วยบริการ ร้อยละ 53.3 มีเครื่องตรวจการได้ยินจำนวน 1-3 เครื่อง ผู้ทำการตรวจการได้ยินส่วนใหญ่คือพยาบาลอาชีวอนามัย รองลงมาคือผู้ที่ผ่านการอบรมการตรวจการได้ยิน คิดเป็นร้อยละ 50 และ 40 ตามลำดับ (4) สหราชอาณาจักรกำหนดค่ามาตรฐานการสัมผัสเสียงที่มีทั้งค่าสูงและค่าต่ำ และให้ความคุ้มครองการได้ยินมากกว่าประเทศไทย ส่วนสหรัฐอเมริกามีค่ามาตรฐานที่ให้ความคุ้มครองลูกจ้างน้อยที่สุด (5) ข้อเสนอจากการศึกษาคั้งนี้คือ ควรมีการจัดทำข้อกำหนดเกี่ยวกับโครงการอนุรักษ์การได้ยินให้มีรายละเอียดมากขึ้น และควรกำหนดค่าตรวจการได้ยินพื้นฐานใหม่และกำหนดค่ามาตรฐานระดับการสัมผัสเป็นรายสัปดาห์

คำสำคัญ: ค่ามาตรฐานการสัมผัสเสียง 8 ชั่วโมง, การตรวจวัดเสียง, การตรวจการได้ยิน, โครงการอนุรักษ์การได้ยิน

Title: The Proposals for Hearing Conservation Improvement Program in Thailand

Researcher: Associate Professor Saravudh Sutummasa et al.

Year: 2019

Abstract

The objectives of this research were to: (1) assess the situation of implementation of the hearing conservation program in various establishments; (2) assess the readiness of the service providers to provide noise measurement services; (3) assess the readiness of the service provider to provide audiometry services in Thailand; (4) compare the legislation on occupational noise exposure and the hearing conservation program in Thailand, United States, and the United Kingdom; and (5) make a proposal for the improvement and implementation of the hearing conservation program in Thailand.

The methodology used included survey methods and document analysis. The sample for the first objective was 111 safety officers at professional level who registered through the Offices of Occupational Safety and Health of the Ministry of Labour. The study sample for objectives 2 and 3 were personnel of public and private sectors, who provide noise measurement services and audiometry services, respectively. Thirty subjects in each group was recruited using purposive sampling. Three questionnaires were used for data collection. The study methodology for objective 4 was an analysis of the legislation on occupational noise exposure and the hearing conservation program from the law enforcement agencies in the three countries mentioned above. For objective 5, the proposal for the improvement and implementation of the hearing conservation program in Thailand was derived from the analysis and synthesis of all acquired data.

The results were as follows: (1) 61.3% of the respondents indicated that the employees in their establishments were exposed to noise at or above 85 dBA during the eight-hour workday, and 55 % of representative establishments had conducted the hearing protection program. (2) 86.7% of noise measurement service providers located in Bangkok and 96.7% can provide services nationwide. The majority of them (46.7%) had 1-10 sound level meters. (3) Audiometry service providers nationwide were only 23.4%, and 46.7% were provided in the central region. About 53.3% of audiometry service providers had 1-3 audiometers. The majority of the hearing examiners were the occupational health nurses, followed by the personnel who received audiometry training (50 % and 40 % respectively). (4) The United Kingdom sets the standards for high and low noise exposure, and provides hearing protection over than Thailand. US standards provide minimal protection for employees, and (5) The proposal from this study indicated that more detailed of the hearing conservation program should be provided, and the new criteria of the basic audiometric test and weekly personal noise exposure levels should be set up.

Keywords: 8- hour noise exposure standard, noise measurement, audiometry, hearing conservation program